

ת"פ 20747/07/14 - מדינת ישראל נגד רויטל אור עמרם

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 20747-07-14 מדינת ישראל נ' עמרם

בפני	כב' השופט מוחמד עלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמת	רויטל אור עמרם

החלטה

לפניי בקשת הנאשמת להורות על ביטול האישום מחמת הגנה מן הצדק.

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום שמייחס לה עבירות של איומים כלפי זוגה, וכן היזק לרכוש במזיד, לאחר שנטען כי היא גרמה נזק למספר מתקנים בדירת מגורי בני הזוג. האירועים מושא כתב האישום התרחשו על פי הנטען ביום 13.7.2013, וכתב האישום הוגש ביום 10.7.2014.

בבקשתו טוען הסנגור המלומד מספר טענות שלדידו יש בהן כדי להביא לביטול האישום, במוקדן הטענה כי נגד הנאשמת הוגש ביום 27.10.2013 כתב אישום בגין מעשי תקיפה ואיומים מיום 21.10.2013 כלפי זוגה (להלן: **התיק האחר**), שנחקרו על ידי אותה יחידת חקירות, כאשר תיק החקירה מושא האירועים שנכללו בכתב האישום הנוכחי היה ידוע, פעולות החקירה בגדרו הסתיימו בחודש אוגוסט 2013, והמאשימה בחרה להגיש כתב האישום ולא לכלול בו האירועים בתיק הנוכחי. הסנגור טוען כי בשני כתבי האישום דובר במסכת אירועים דומה, והיה על המאשימה להגיש כתב אישום בגין מכלול האירועים, ומשלא נעשה הדבר - יש בכך יש משום פגיעה בנאשמת המתבטאת בין היתר בפגיעה בהליכי שיקום בהם היא מצויה לאחר שחרורה ממאסר שהוטל עליה בתיק האחר. נטען עוד כי חל שיהוי בהגשת כתב האישום, אשר נוכח הנסיבות המיוחדות של הנאשמת פגע בזכויותיה.

המאשימה מתנגדת לבקשה והיא טוענת כי בתיק האחר נעשו פעולות חקירה לאחר המועד הנטען על ידי הסנגור; כי התיק היה בעיון הפרקליטות מאחר ונכללו חשדות לעבירות חמורות, ורק ביום 11.5.2014 הוחזר התיק לטיפול שלוחת התביעות. נטען כי בנסיבות אלה אין לקבל את טענת השיהוי. נטען עוד כי בתיק הוגש כתב אישום תוך מעצרה של המאשימה, כי הנאשמת יכלה ליזום צירוף תיק זה לתיק האחר, וכי גם כיום תלויים ועומדים נגדה תיקים אחרים. לבסוף - טענה המאשימה כי טענות הנאשמת יפים למישור קביעת העונש, במידה ותמצא אשמה, וכי לא מתקיימים התנאים בפסיקת בית המשפט העליון להחלת ההגנה מן הצדק.

אין צורך לחזור ולפרט את הכללים הנוגעים לטענה של הגנה מן הצדק. אזכיר בקיצור נמרץ את ע"א 2910/94 ארנסט נגד יפת, פ"ד נ (2) 22; את ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נגד בורוביץ, פ"ד נט(6) 776 (להלן: פרשת בורוביץ); את סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי, שם עוגנה הדוקטרינה בחוק, כאשר נקבע כי עיגון זה לא שינה מהמבחנים שנקבעו בפרשת בורוביץ' לבחינתה של הטענה (ע"פ 7014/06 מדינת ישראל נ' לימור; ע"פ 3712/06 פלוני נגד מדינת ישראל) ([פורסם בנבו], 30.4.08); את פסיקת בתי המשפט שחזרה וקבעה כי דוקטרינת ההגנה מן הצדק תיושם רק במקרים יוצאי דופן ולא על נקל ימחק בית המשפט כתב האישום עקב טענה של הגנה מן הצדק; ואת המבחן המשולש שנקבע בפרשת בורוביץ'. על פי מבחן זה בשלב הראשון על בית המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם וזאת במנותק משאלת אשמתו או חפותו, בשלב השני, יבחן בית המשפט אם יש בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים שבו משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות ועליו לערוך איזון בין הערכים השונים התומכים בניהול ההליך לעומת אלה הנוגדים לכך. בשלב השלישי, יבדוק בית המשפט אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים מאשר ביטולו של כתב האישום.

ובחזרה למקרה שלפנינו.

אכן כתב האישום בתיק האחר, שהתייחס לאירועים מאוחרים מהאירועים מושא האישום הנוכחי, הוגש לאחר האירועים הנטענים בתיק זה, וניתן להניח כי היה רישום לגבי תיק זה במועד הרלוונטי בו התנהל התיק האחר. מכל מקום הסנגור לא טען אחרת. בהינתן מצב דברים זה, היה באפשרות הנאשמת ליזום צירוף תיק זה לתיק האחר ככל שהיא הייתה מודה בתיק זה (נתון שלא הובהר עד תום אם מתקיים). הנאשמת לא הבהירה מדוע לא יזמה את צירוף התיק. כמו כן - לשאלת צירוף מספר אישומים בכתב אישום אחד פנים לכאן ולכאן גם מהביט השמירה על זכויות הנאשם.

על רקע דברים אלה ספק אם ניתן לראות בהתנהלות המאשימה פגם המצמיח טענה של הגנה מן הצדק, וספק אם ניתן לומר כי תחושת הצדק וההגינות נפגעו פגיעה כה חריפה, עד כדי מצב בו ביטול האישום גובר על האינטרס הציבורי שבניהול ההליך הפלילי בנסיבות המקרה.

נראה כי מקומן של טענות הנאשמת הוא בהליך קביעת העונש, ככל שתיקבע אשמתה. יש לחדד נקודה זו: מובן כי אם הנאשמת תודה בכתב האישום ניתן יהיה להתחשב במכלול הנסיבות גם באפשרות שהייתה קיימת לצירוף תיק זה לתיק האחר וההשפעה שהייתה לכך על גזירת העונש הכולל. מנגד, אם הנאשמת אינה מודה בנטען בכתב האישום הנוכחי נראה כי לשאלת האפשרות שהייתה קיימת לצרף את האישום בתיק זה לתיק האחר אין כל משמעות, שכן לא ניתן היה לצרף את התיק כל עוד הנאשמת אינה מודה בעובדות כבת האישום.

סוף דבר - הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח את החלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשע"ה, 08 דצמבר 2014, בהעדר
הצדדים.